

Eutanazija

Autor Administrator

Pravo na život i smrt

Jurica Korbler,
Vjesnik

Legaliziranje

eutanazije otvorilo bi nevjerojatno velik prostor zloporaba u svijetu gdje svega ima osim morala. Izazovi su preveliki, pa slučaj nesretne Eluane Englaro ne može samo tako otvoriti vrata legalizaciji

Addio Eluana«, pišu u utorak sve talijanske novine, opraštajuæi se od djevojke koje je godinama bila u komi, da bi lijeènici na kraju ipak iskljuèili aparate.

Sudbina Eluane

Englaro podijelila je ionako podijeljenu Italiju do mjere da su se u noæi na utorak sukobili i prosvjednici ispred klinike u Udinama, gdje je Eluana umrla. Tristotinjak katolièkih vjernika izvikivali su »ubojice« i »banditi«, dok su oni koji odobravaju eutanaziju podržavali oca djevojke koja je godinama bila u komi. Beppino Englaro vodio je gotovo deset godina pravnu bitku da se njegovoj kæeri omoguæi pravo na smrt.

Pitanje eutanazije ponovno trese Europu. S istim žarom Crkva napada svaku mogućnost da se izvrši eutanazija, ostavljajuæi Bogu konaèan sud kada æe nekoga pozvati. S druge strane, mnogi lijeènici smatraju da treba skratiti muke onima koji nemaju nikakve šanse za život i vegetiraju poput biljke.

Dilema je velika, pogotovo u svijetu u kojem živimo.

Pobornici eutanazije u konkretnim sluèajevima mogu imati i pravo, mogu biti vođeni humanim razlozima, ali, generalno, dilema je mnogo veæa i ozbiljnija nego što se èini. Da se ne ulazi u vjerske dileme, ovozemaljske nisu puno

jednostavnije.

Naime, legaliziranje eutanazije otvorilo bi i nevjerojatno veliki prostor zloporaba u svijetu gdje svega ima osim morala. Koliko samo djece u svijetu nestane da bi im organi završili na crnom tržištu, koliko se samo strahota dogodi »u ime humanosti«, jer je pozadina sasvim drukčija od onoga što se želi prikazati. Nitko danas ne daje jamstvo da može odgovorno donositi odluke o pitanju života i smrti drugih, pa radilo se to i o liječnicima i o etičkim komitetima u bolnicama.

Izazovi su preveliki, pa slučaj nesretne Eluane, čiji je otac sigurno i sam doživljavao strahote patnje gledajući kao vegetira, ne može samo tako otvoriti vrata legalizaciji eutanazije. U današnjem svijetu erozije morala o toj temi ne bi trebalo ni raspravljati. Da bi takva rasprava, bez vjerskih kulisa, uopće bila opravdana, prije svega svijet treba biti drukčiji. A izgleda za to nema. Naprotiv.

Što bi legalizacija eutanazije mogla donijeti u sustavima gdje su korumpirani i liječnici, gdje se i u medicini sve više gleda samo i isključivo na dobit? Ne događa se to samo u zemljama koje volimo zvati banana-državama, ima toga, nažalost, i u zemljama gdje su demokratski standardi visoki. Koliko je samo zabilježenih zloporaba u starim domovima, a što bi se sve događalo da je eutanazija legalizirana?

Pravo na život i pravo na smrt nikako ne smiju biti u rukama pojedinaca. I nakon smrti Eluane dilema je bezbroj. Sumnje, optužbe, sve se to ovih dana širi Italijom. Obdukcija bi trebala dati neke odgovore o samoj smrti, ali sigurno neće dati odgovore na sumnje koje imaju svi oni koji ne podržavaju eutanaziju.

U dilemi su i liječnici koji svaki dan gledaju bitke za život i smrt. Gledaju i nepredvidljive događaje, za koje odgovore često nema ni medicina. Padaju teške riječi, kvalifikacije, a svi su u Italiji u šoku nakon kratke utnje kako su odali počast nesretnoj djevojci koja je prije sedamnaest godina stradala u saobraćajnoj nesreći. Zbog svega toga nije moguće samo tako dati pravi odgovor i o (ne)opravdanosti odluke da se prestane s umjetnim hranjenjem Eluane. U sve se, naravno, umiješala i politika, a tada je još manje sreće da se dođe do mirne i konstruktivne rasprave.

